

ՕՐԱԳԻՐ ԶՄԻՌՆԻԱՅ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՏԵՐՐՈՐՑՆԵՐ

ԶՄԻՌՆԻԱՅ ԸՆԴԱՐՈՒՄ 30 ԱՊՐԻԼ 1866

ԹԻՒ 778

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՏԵՐՐՈՐՑՆԵՐ

ԶՄԻՌՆԻԱՅ 30 ԱՊՐԻԼ

Գերմանիայի քաղաքային գործող շփոթութիւնները կը շարունակուին, և առանց պատերազմի՝ այսինքն բարեկամարար լըմնալու յոյսը առայժմ չառ տկար կերէի։ Այսու ամենայնիւ բանախօսութիւնները անպարտաւոր ի գործ կը դրուին Բրուսելի և Լաստրիայ կառավարութեանց մէջ ինչպէս նաեւ Գերմանիայ երկրորդական տէրութեանց մէջ, առանց մինչեւ ցայսօր յաջող վախճան մի ունենալու ի լուծումն վեճին, որ կրտիրէ վերոյիշեալ գերմանական երկու մեծ տէրութեանց մէջ ի մասին Լազայի դքսութեան։

Ստեբրս ձայն մի արաւածուեցաւ նաեւ թէ Խաւիոյ կառավարութիւնը պատերազմական պատրաստութիւններ կը տեսնէ և միտք ունի վեճերէն վերայ յարձակելու։ Այս ձայնը մեծ անհանգստութիւն պատճառեց կենցաղագէտ անձանց վերայ, վասնոր խաւիոյ այս սպառնալից ընթացքը ապացոյց մի կրնայ համարուիլ թէ Բրուսելի կառավարութեանը հետ յարձակողական և պաշտպանողական դաշնագրութիւն մի ըրած է։ Այսու ամենայնիւ Պէրլինէն գրուած նամակ մի կը հաստատէ թէ յիշեալ դաշնագրութեան կարծիքը բոլորովին անհիմն է։ սակայն տարակոյս չկայ կըսէ, թէ Բրուսելի և Խաւիոյ կառավարութեանց մէջ համաձայնութիւն մի եղած պիտի ըլլայ, որուն նպատակն է ներքին ձգել Լաստրիայ կառավարութիւնը։ Պէրլինի կենցաղագէտ անձանց մէջ՝ ի մասին Խաւիոյ գլխավորական պատրաստութեանց, կը զուգորդուի եղբոր թէ, «Խաւիոյ շուտով հաւատաց թէ անպատճառ պատերազմ պիտի ըլլայ Գերմանիայի մէջ»։

Լազայի բերեւեալ շատերն ալ սուտի կը հասնեն Խաւիոյ գլխավորական պատրաստութիւնները, և Գաբրիէլ

Վոնսթրիթիսիօնը օրապիւրը հետեւեալ կերպիւ կը հերքէ այս ձայնը։

«Լազայի պաշտպանութիւնը հաստատել թէ Խաւիոյն ո՛չ պատերազմական պատրաստութիւններ ըրաւ և ո՛չ անկէ մը զօրագնդեր կ'երթնայուցուց, և այս մասին խաւիոյն կառավարութեան յայտարարութիւնները մեր ըսածը կ'ապացուցանեն։ Նմանապէս ամեն մասնաւոր և պաշտօնական տեղեկութիւնները կը ցուցանեն այս բանը։ Լազայի կայսեր կառավարութիւնը քաղաքական երկու բնութեամբ չունի։ ո՛չ մէկ կողմէն և ո՛չ միւս կողմէն չբաշխուի պատերազմի յոճարամտութիւնը։ այլ կը փոփոխուի որ խաղաղութիւնը հաստատուն մնայ ամեն տեղ և իւր արժանաւորութեան ու իրաւանց չափով բոլոր հարաւոր միջոցները ի գործ կ'ընէ խաղաղութեան բարիքը պահպանելու Լազայի մէջ»։

Որովհետեւ մէկ քանի օրապիւրներ զրուցած էին թէ Խաւիոյ գլխավորական պատրաստութիւնները, հաւանականաբար Խաղիոյ կառավարութեան հաճութեամբ և գործակցութեամբ կը ըլլան, անոր համար է որ Վոնսթրիթիսիօնը լրագիրը կը հերքէ ո՛չ միայն յիշեալ լրագրաց այս կարծիքը այլ և կը հաստատէ Խաղիոյ կայսեր կառավարութեան խաղաղասիրական ջանքը։

Լաստրիայ կառավարութիւնը՝ պաշտօնական նամակաւ մի որ ի 6-18 Ապրիլ, առաջարկեց Բրուսելի կառավարութեանը՝ որ ինքը պատրաստ է զինուորական պատրաստութիւնները ետ թողուլ և զօրաբանակները արձակել, եթէ Բրուսելի և և կը հաճի միևնոյն ժամանակի մէջ նոյն ընթացքը բռնել։ Այս առաջարկութիւնը Բրուսելի սիրով ընդունեցաւ այն պայմանաւ որ նախ՝ Լաստրիայի սկսի իւր զօրաբանակները արձակել։ Կը հաստատեն վերջապէս թէ այս երկու տէրութեանց մէջ համաձայնութիւն մի եղած է իրենց զօրաբանակները արձակելու փոփոխակի, մինչև որ Բրուսելի օրով ազգային ժո-

ղովոյն մէջ քննուի և որոշուի գերմանական դաշնակցութեան նորոգութեան խնդիրը։ Եւ այս բանին վերայ խաղաղութեան յոյսերը թէպէտեւ քիչ մը աւելցան, սակայն յետոյ Խաւիոյ գլխավորական պատրաստութեանց լուրերը տարածուելով, դարձեալ մօտաւոր պատերազմի մը երկիւղը նորոգուեցաւ հասարակութեան մէջ։

Օլիարդ և իյէ, ըստ կարծեաց հետաւետի և ի մաստուն քաղաքագիտաց, Վէնայի դահլիճը ո՛ր եւ է կերպիւ պիտի համաձայնի Բրուսելի հետ որպէս վեր պատերազմ չըլլայ։ քանզի անհարկն է Լաստրիայի ահաբեկութեանը, որ մէկ կողմէն Բրուսելի և միւս կողմէն Խաւիոյ դէմ գնէ և յաջողի։ անոր համար կը կարծուի թէ վերջապէս պիտի պարտաւորուի բարեկամական կերպիւ լըմնալու այս ծանր վեճը։

Ի վերայ այս ամենայնի Լազայի մեծ և փոքրիկ տէրութիւնները, ոմանք քիչ և ոմանք շատ զգուշութեան միջոցները ձեռք կ'առնեն և զինուորական պատրաստութիւններ կ'ընեն, որպէսզի եթէ Գերմանիայի մէջ պատերազմի ծագելու ըլլայ, անպատրաստ չգտնուին։ Ինչու որ այս պատերազմը կրնայ խիստ ծանր հետեւութիւններ ունենալ և տարածուիլ բոլոր Եւրոպայի մէջ, և այս վախն է որ մեծ անհանգստութիւն կը պատճառէ ամեն ազգաց մէջ, ու տէրութեանց պարտաւորութեանց գինները չափազանց կ'երկու իջեցուց և մեծամեծ զինաներ տուաւ և կուտայ առեւտրական գործող։

ԵՐԻՊՏՈՍԻ ՅԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆԸ

Երիպտոսի տյժմեան Փոխարքայ բարձրագոյն Խամայիլ փաշային օրով յիշեալ երկրին բարձրութիւնը մեծապէս աւելցաւ, և այս բանին վրայ քաղաք մի ստանալու համար, բաւական է Երիպտոսի հետ եղած անկէղական առեւտուրը աչքէ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՏԵՐՐՈՐՑՆԵՐ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՏԵՐՐՈՐՑՆԵՐ

ԹԻՖԼԻՍԻ ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ ԳԱԶԵՏԻ
ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԳԱԶԵՏԻ

Ես տարի, Մարտի 1-ից մասալիւր ենք հրատարակել Թիֆլիսում «Աւանդական» անունով գազէթ, որի պարագրաման տեղութեանց հաստատութեան ևս ձեռքով։

1) Կովկասին վերաբերած տեղութեան կարգադրութիւնները, երկրեցական պաշտօնականներ և աստիճանաւորներ ծառայութեան մասին տեղեկութիւններ, տորգորի և փողոցներ մասին յայտարարութիւններ։

2) Հայերի հասարակական կեանքը՝ ուսումնարանները, տեղական և ազգային կրթութիւնը, նոր գրքերը և գաղթիւնները, թէ տարները և ուրիշ հասարակութեան վերաբերած հարցերը։

3) Վաճառականութիւնը և արհեստը՝ Եւրոպայի, Ռուսաստանի և Պարսկաստանի առուտուրը, երկաթի ճանապարհները, կուրսը, Թիֆլիսի առուտուրը և փողոցի մազանդերը։

4) Մասնաւոր յայտարարութիւնները, որ կը նշանակուին թէ հայերն և թէ ասորներն լըմնալու։

Ես պարագրամի Այն և կը մասերը բաց թողնելով, աւելորդ չեմ համարում երկու խօսք տալ 2-րդ և 3-րդ մասերի վրայ, որոնք ի հարկէ մեր գաղթի հոգի տվող մասերն են։

Հասարակական մասն տեղով գլխավորապէս հասկանում ենք Ս. մեր ուսումնարանները և կրթութիւնը և Բ. մեր գրականութիւնը։

Մեր ուսումնարանները մասին հաշիւ և համար տալի կ'աշխատենք բաց անել հայերի առաջ ուսումնարանների

և կրթութիւնի նոր ուղղութիւնը։

Մեր գրականութիւնը ասկով գլխավորապէս Ռուսաստանի հայերի գրականութիւնն ենք հասկանում։ Թէպէտ ուշք ենք դարձնելու, երբ միայն մեր միջոցները ներքին, Ռուսաստանից դուրս ելած հայերի գրականութեանն էլ։ Եստեղ գլխաւոր առարկան մեր լեզուն է, որ հիմի ամեն գրողի գրչի տակից տրիշ տրիշ է գալիս։ Մեր կարծիքը լեզուի մասին էն է, որ սա ոչ թէ պէտք է նոր հնարքի, չէ, այլ սա կայ և էլ է շատ վաղուց ժողովրդի բերանում։ Հիմի հարկաւոր է միայն ուղղութիւնը՝ դարձնել սրա վրայ և հարստացնել սրան մեր գաւառական բարբառների ձեռք և բաներով։

Պարտաւորում ենք հաշիւ տալ մեր գրքերի և գաղթիւնների և ժողովրդի մասին էլ, աւելի ուշք դարձնելով գաւառական գրքերի վրայ։

Թիֆլիսի և աստիճանական միւս հասարակութիւնները վերաբերած հարցերն էլ տեղ կ'ունենան մեր գաղթիւնում։

Վաճառականութիւնը, որի անունով կոչուում են մեր գաղթիւնը, պէտք է լինի մեր գլխաւոր առարկան։ Մեր կարծիքով էս առարկան մեծ նշանակութիւն պիտի ունենայ հայերի համար, քանի որ մեզ ճանաչում են իւր վաճառականութեան ընդունակ ազգ և քանի որ ամեն լուսաւորած երկրներում օրինաւոր վաճառականութիւնն է համարում ազգերի հարստութեան և բարօրութեան միջոց։ Ես նախապէս մեր էլ հիմի ընծայում ենք մեր գաղթիւնը Հայ վաճառականներին։

Մենք պարտաւորում ենք բաց անել ժողովրդի առջև էն վաճառականութեան նշանակութիւնը, որ կայ հիմի լուսաւորած երկրներում։ Յոյց կը տանք Եւրոպայի, Ս.մերիկայի և Արիւսի գլխաւոր տեղերի առուտուրի վիճակը և արհեստի տեղերի առուտուրի բերքերի մասին և սրա գլխաւոր տեղերի առուտուրի

վրայ էլ ի հարկէ դարձած կ'ունենանք մեր ուշքը։ Մեր էս գործումը գլխաւորապէս աշխատակից ենք ունենալու Պ. Ա. Երիպտոսին։

Աւելորդ ենք համարում խօսել էս գլխից մեր գաղթի թիւ արժանաւորութիւնների մասին, որովհետեւ մեր կարծիքով մեր գործը պէտք է խօսի մեր փոխանակ տարուայ վերջին։

Մեր գաղթիւնը կը դուրս գայ շարաթը մէկ տնգամ՝ կիրակի օրերով, կէս թերթ, տարեկան գինը, քաղաքում 3 մ. և օտար քաղաքներում 4 մ.։ Բայց ուրիշ տեղեր մեր գաղթիւնը պէտք է սկսի Մարտի և մեր ժողովուրդը սովոր է տեսնել գաղթի սկսվելը Յունի վարից, և քաղաք համար էլ էս տարի ստորագրութիւն ենք ընդունելու տասն ամսուայ համար, Մարտից մինչև գաղ տարուայ Յունի վարը, գին նշանակելով քաղաքի համար 2 մ. 50 կոպ. իսկ զրա քաղաքների համար 3 մանէթ։ Ստորագրվել էս գաղթիւնը կ'որեն է թիֆլիսում և Զամբարում Լեւոնիսի մագապիւնում, նմանապէս խմբագրողի մօտ, բայց օտար քաղաքայինները իրանց ցանկութիւնը մեր գաղթի ստանալու մասին կը յայտնեն մեզ էս հասցեով՝ Թիֆլիսի «Աւանդական» գաղթի խմբագրող Գ. տէր Աղէքսանդրեանցին։ Փոշտային միւտ յայտնի կըլինի մեր հասցէն։

Եւ որովհետեւ մէկ ոչինչ դուրս է 2 և 3 մանէթը, բայց խմբագրութեան համար շատ դժուար է դրանց կտոր կտոր ժողովել և դրա համար մարդիկ ման ածել և օտար քաղաքայինների հետ գրագրութիւն սարգելը, էսպէս համար խմբագրար խնդրում ենք որ ստորագրվողները շուտով հասնեն մեզ փողոցն էլ։ Օտար քաղաքայիններին չի ուղարկվել գաղթիւն մինչև չեւտացվի նրանցից վոյը։

1866

Յունիս 17

Խմբագրող և հրատարակիչ

Գ. տէր Աղէքսանդրեանց

ԵԿԱՄՈՒՏԻՔ

Լճիկատուի մուտքը, որ կը գոյանայ կառավարական տուրքերէ, մարտի իրաւունքէ և երկաթուղեաց եւ կամուտէն, կը հասնի ընդամենայն 'ի գումար ֆրանքաց 130,000,000

Լյա գումարէն իջեցնելու է Լճիկատուի կառավարութեան ծախքը, 30,000 զինուորաց ծախքը, փոխադրելի տարեկան թոշակը (որ 15 միլիոն ֆրանք է) և փոխառութեանց տոկոսը, ընդամենայն 80,000,000

Տարին կաւելնայ ֆրանք 50,000,000

Ինչպէս կը տեսնուի, զանաւոր այս վեճակը շատ բարեյաջող է. վասնզի Լճիկատուի կառավարութիւնը՝ եթէ արժան համարի, կրնայ այս աւելորդով եթէ տարուան մէջ հաստուցանել իւր բոլոր պարտքը, և յետ այնորիկ տարուէ տարի 50 միլիոն ֆրանք աւելութեան զանաւոր պիտի մնայ:

Քայց կրնայ մէկը առարկել թէ, ինչո՞ւ համար Լճիկատուի կառավարութիւնը այս օրինակ յաջողութեան մէջ այսչափ փոխառութիւններ ըրաւ: Ի պատահանի այս հարցման կը տեսնուի թէ, հանդուցեալ Սայիտ փաշան ծանր պարտք թող տուած էր իւր յաջորդին. այսինքն կառավարութեան գանձատունը զանազան պարտուց ներքեւ ըլլալէ 'ի զատ, 35 միլիոն 400,000 ֆրանք պարտք ըրած էր Պաւելի Չըրանցին ընկերութեանը: Ինչպէս կը տեսնուի վերոյ հաշուեցուցակէն: Եւ Լճիկատուի կառավարութիւնը բարձրապատիւ խմայել փաշային ձեռքը ահայտելէ 6 ամիս ետքը՝ ահազին իրաւամբ հիմարեց յիշեալ երկրին մէջ. ուր այս տարափոխիկ ախար կը ընջէր բոլոր եղանց ու կողմաց հօտերը, ինչպէս նաեւ երկրագործութեան ծառայող ամեն անասունները: Ի ներկայութեան այս ծանր աղէտից, Լճիկատուի կառավարութիւնը պարտաւորեցաւ օտար երկրներէ անասուններ քերել տալ վասն աշխատութեանց երկրագործութեան և փոխադրութեան. նմանապէս պարտաւորեցաւ փոխ դրամ տալ երկրագործներուն և մշակութեան կերպին մէջ մեքենական նոր գործիքներ մուծանել, զորս մեծ ծախքով բերել տուաւ Լճիկատուն, Պաղլիպէն և Պէլճիպէն:

անցնել: Ընդամենը 1864, Լճիկատու 20 միլիոն լիտաթէրլինի բամպակ ընկալաւ Լճիկատունէն, և 'ի փոխարէն 7 միլիոնէն աւելի իւր արտադրութիւններէն տուաւ, ու 8 1/2 միլիոն լիտաթէրլին պատրաստ դրամ յուղարկեց, և այլն: Իսկ 1865ին, Լճիկատուի պատերազմին դադարելուն պատճառաւ բամպակին գինը իջնելով, Լճիկատու գացած այս ապրանքին գումարը՝ 2 1/2 միլիոն ֆրանք շուկայային եղաւ: Բայց 1866էն դարձեալ Լճիկատուի բամպակին յուղարկումը իւր մեծ կարեւորութիւնը ստացաւ:

Լճիկատուի կը համարուի զրոյցելու թէ վերջին 5 ամաց մէջ, Լճիկատուի հետ եղած Վաղդիլոյ, Իտալիոյ և Գերմանիոյ առևտուրը մեծապէս աճեցաւ:

Իսկ Լճիկատուի կառավարութեան գանձային վեճակը իրիտ բարեյաջող է, ինչպէս կը տեսնուի հետեւեալ հաշուեցուցակէն:

Պարտք,	
Փոխառութիւն 1862 ամին, որ 30 տարուան մէջ պիտի վճարուի	60,000,000
Փոխառութիւն 1864 ամին, որ 15 տարուան մէջ պիտի վճարուի	125,000,000
Սայիտ փաշային՝ Սուէզի ջրանցքին ընկեւ. ունեցած պարտուց մնացորդը	35,400,000
Սարգիսի կայսեր միջնորդական որոշմամբ՝ Սուէզի ընկերութեան վճարուելի 84 միլիոնին մնացորդը	72,000,000
Գանձային գումարամասաց գումարը և կառավարութեան ընթացիկ հաշուոյ մնացորդը իրեւ	50,000,000
Լյա գումարին վերայ յաւելցնելու է 1866ին փոխառութիւնը, որ երաշխաւորեալ է՝ Լճիկատուի գինէն 'ի Կաշիքէ երթալու երկաթուղով	75,000,000

Պարտք ընդամենայն ֆրանք 417,400,000

Լյա պարտքէն պէտք է իջեցնել 70,800,000

վասն 177,000 բամպից ջրանցքին, որ երկրպագան կառավարութեանը կը վերաբերին, և որոյ վերայ 400 ֆրանք վճարուած է իւրաքանչիւր բամպին համար

Ուստի կը մնայ պարտք միայն ֆրանք 346,600,000

Ապտուլլահեան եղբարք 'ի Կ. Պոլիս: 1)

Ապտուլլահեան եղբարք մէկ տարր մը միայն չունին, անձուկ սահմանի մէջ բովանդակուած չէ. բարոյականի, գիտութեանց, դպրութիւններու և գեղարուեստից սահմանները իրեն ն. և ասոնցմէ որուն մէջ ալ աշխատի, որուն մէջ քաջ հանգիստայ, միշտ գովելի է և օգտակար: Երբոր ազգային մը ո'ւ կ'իյն յառաջադիմութեամբ յիշել տայ իր ազգի անուան օտարներու առջև, արժան է հրապարակեալ գովեստով մը խրախուսել այնպիսոյն ազգասիրութիւնը. որովհետեւ ազգայնոց անտարբերութիւնը կրնայ շատ անգամ մուրել ազգասիրաց եռանդը:

Ուրախ արտիւ այս շնորհակալութեան պարտքը կը մտաւորացանք օրովստ միջոցաւ պատուական Ապտուլլահեան եղբարք 'ի Կ. Պոլսոյ, որ անխնայ ջանքեր, ու շատեր յարատեւութեամբ և հանձնաւոր գործունէութեամբ՝ ետեւէ կըան լուսանկարի. ամենեւին չխնայելով ծախքի՝ արուեստին զարգացմանը փոյթ տարին, և քանի մը տարուան մէջ այնչափ յառաջացոյցին արուեստին. որ պատուաւոր անուն մը ստացան իրենց և հասարակաց համարմունքը վարձատրեց իրենց աշխատութիւնը: Այսօրուան օրս կրնանք համարձակութեամբ ըսել, և ոչ ոք փարձեմ տուտ կը հանէ զմեզ, որ այս վերջին երկու տարիներու մէջ մեծ կատարելութեան հասցած են լուսանկարը, որչափ որ արուեստին հիմնական հանգամանքները կը ներեն, և գուցէ Եւրոպայի լուսանկարի անուանի արուեստանոցներէն վարչեն մնար: Ազգերու մէջ առաջին անգամ այս արուեստին զարգացուցիչներն իրենք ըլլալով, ազգային յիշատակներու մէջ պէտք է չմոռցուի բնաւ անուններն: Ապտուլլահեան եղբարք մեծ արդիւնքն ալ ան սեպելու է, որ Եւրոպայէն հեռու ըլլալով և հետեւաբար լուսանկարին ամենօրեայ կատարելագործութիւնը չտեսնելով

1) Բազմավայեցի անձնով յօժարամիտ կընթատաբակեմք այս յօդուածը, որ մեծարգոյ Ապտուլլահեան եղբարք արուեստական ճարտարութիւնը եւ յօդուականի կը նկարագրէ 'ի պատիւ ազգին:

և անմիջական հաղորդակցութիւն չունենալով միշտ եւրոպայի բնաշրջաններու և լուսանկարչներու հետ՝ մեծապէս դժուարին էր իրենց՝ արեւելքի մէջ յատկապէս չորս արուեստը, ներկան Գեղարուեստին ալ պակաս չէր. որովհետեւ ամէն պէտք եղած նիւթերը զրոյն բերել տալու բռնադատուած էին, որով աւելի թանկաւրին կըլլար իրենց:

Հաւասարապէս քաջ են զէմբի, շէնքերու և տեսարաններու. հիմա Կ. Պոլսոյ ամենեւին աւելի յոժարեալն է իրենց արուեստանոցը, և ամեն օր բազմաթիւ եւրոպացի օտարականներ ալ կուգան զէմբիներն լուսով հանել տալու: Իրենց սրտովներէն կը խաւար յատկութիւնն է շուքերուն վաճառութիւնը, որ ամենադժուարին մասն է. գոյնի անուշութիւնը, և զէմբերու պոյծառութիւնն ու բնականութիւնը: Եւ հարկըրդաւ մէջը լայնութեամբ և 32 հարկըրդաւմէջը կը խաւար թանկութեամբ օրովստ զէմբի կը հանեն սրտնչի ճշգրտութեամբ: Եւրոպայի մէջ հայիւ երկու երեք լուսանկարչներ կան, որ այլ մեծութեամբ կարենան հանել առանց բժի: Վեհապատ Սուլթանին Ապտուլ Ապիլ Խանին կերպարանքը հանցին այդ մեծութեամբ 'Նիկոմիդիոյ (Իզմիլիտու) պալատին մէջ. և անանկ հանցաւ Ինքնակալը, որ իր լուսանկարչները անուանեց զիրենց, և հրամայեց որ Ապտուլլահեանց հանածը միայն սեպել իր բնիկ զէմբը: Անպաշտա են ուրիշ նշանաւոր անձններու ամենագեղեցիկ լուսանկարներ, ինչպէս Ապտուլ-Քասթըր իշխանին, Ռիսթըրի եւրոպայի անուանի դերասանուհոյն, որ 1863ին ձմեռը 'ի Պոլիս եկած ըլլալով թատրոնական տեսարաններ տալու, սոյնալ զրոյով հանել տուաւ իր զէմբը Ապտուլլահեանց արուեստանոցը: Առեցած քաղաքի ընտրի տեսարաններուն մէջ շատ գեղեցիկ են Պոլսոյ ընդհանուր տեսքը՝ մեծաւր իր երկու ապակիով՝ բարձրէն տեսնուած: Իշխիւ քաղաքին ընդհանուր տեսքը՝ ուր հիմա արուեստանոց մը հաստատուցին, հիւզ եղբարքմէ երկուքը հոն փոխադրուելով. և Եփեսոսի աւերակները: Հիմա կը ստատուան ուրիշ նոր մեծագոյն տեսք մը Կ. Պոլսոյ՝ շորս ապակիով, որ յուսացուի թէ այս քաղաքն

Բաց յայտնէ ստիպուեցաւ երկար պայմանաժամ շնորհել մշակութեան երկիրներ ունեցողներուն և Կէլահներուն վասն հաստուցման վարձուց կալուածոց, ինչպէս նաեւ հարկաց վճարմանը համար:

Բարձրապատիւ փոխարքայն, որուն աշխարհաշէն տաղանդը և իմաստուն կենցաղադիտութիւնը յայտնի է ամենուն, մեծ խնամք հոգ կը տանի այժմ Լճիկատուի հասարակաց ճանապարհները շինել տալու և բարեկարգելու: Լյա կարեւոր մեծ գործոյն համար վարդետ ճարտարապետներ սահմանուած են՝ հարկաւոր եղած քննութիւնները ընելու և քաջալոյս եմք թէ Սուէզի պարանոցին շինութիւնը լմննալէ յառաջ, Վաշիքէ և Լճիքսանդրիան յիշեալ ջրանցքին երկու ծայրի բերաններուն հետ միաւորուած պիտի լըլան, այսինքն Սուէզի և Կէլահի նաւահանգստացը հետ:

Ե. Օ. Գ. Ե. Յ. Ե.

Հետեւեալ նամակը՝ Պ. Պոլսոյ արժանապատիւ միստր-Բրթիս անգլիացի քահանայն մատուցած է միւր ամենապատիւ սրբազան Պատրիարքին, 'ի կողմանէ Իսթէրն Չէրչ Լասոսիէշըն կոչուած ընկերութեանէն, որ Լրեւելեան եկեղեցեաց հետ հաղորդակցութիւն հաստատուած համար՝ Լճիկոյ մէջ հիմնուած կրօնական պատուական միաբանութիւն մըն է:

Լյա քրիստոնէական եղբայրութեան նամակը, զոր Ս. Ս. Լրագրէն անուանով մեր ընթերցողաց առջև կը դնեմք, բաղում ուշադրութեան և սիրով ընդունելութեան արժանի է:

Ս. Ս. Լրագրի խմբագիր Ս. Ս. Լրագրոյ:

Ի պատուական լրագրին մէջ անկէն մը շնորհել յօդու և 'ի անգլիկան ընկերացոյց:

Լրեւելեան եկեղեցիներուն համար Լճիկոյ մէջ հաստատուած (Իսթէրն Չէրչ Լասոսիէշըն) անուանեալ ընկերութիւնը՝ որ անգլիական եկեղեցեաց լրագրութիւն անգամներէն կը ընդլայնայ, Հայոց եկեղեցեաց կաթողիկոսի մը ֆերձակայ ընտրութեանը նկատմամբ 1866 Փետրուար 12 'ի լոտոն ըրած իր մէկ նիստին մէջ կատարած որոշմանց մէկ օրինակը

ընդնայ և հիմնուելէն կը խոստանայ սրտիւ ընկալու իրենց: Անին նաեւ փոքրագիր ձեռն հաւաքունք մը առեւելեան գէմբերու, զգեստներու և մանաւանդ ամենցեղ արուեստանոցներու, որ իրենց կերպ կ'ըրպ հաղաւաններով ու արուեստներու կերպ կ'ըրպ գործիքներով՝ շատ հանդուգան են և հետաքննախան, և մասնաւորապէս Կրօնապետը շատ արժեքի, որ արեւելեան սովորութեանց մեծապէս սիրող են:

Չարմանովի է եւրոպացոց պըրոյցած համարմունքն ու համակրութիւնը Ապտուլլահեան եղբարք միւր, որոնք իրենց ամենօրեայ գովեստներով կը հաստատուն մեր ըսածներուն ճարտարութիւնը: Անգլիացիք հրապարակաւ ալ գովեստ մը տուին, որ արժանի է հոս յիշատակուելու: Ի Կ. Պոլիս անգլիացոց համար բացուելիք նոր ընկերացոյցներն քանի մը լուսանկար ընծայ ըրած էին Ապտուլլահեան եղբարք. ընթերցարանին ընդման օրը հրապարակեալ հանդիսին Պ. Վ. Ի. Ե. Ապտուլլահեան, տեսուչ արուեստանոցին, հոն 'ի ներկայութեան Անգլիոյ նոր զեպակին, լոյս Լայլնա, երկու բաւախտութեանց մէջ մասնաւոր գովեստով յիշատակուցան Ապտուլլահեան եղբարք, և երբորդ բոլորեց, սովորին մըն ալ միայն իրենց գովեստով շարադրուած էր: Ծափահարութեամբ ընդունուեցան հանդիսականներն այս գովեստները, և զեպակն ուրախակից եղաւ Պ. Վ. Ի. Ե.:

Անաւարտիւ են որ օրէ օր աւելի պիտի ճոխացնեն Ապտուլլահեան եղբարք իրենց տեսարաններուն հաւաքմունքը Կ. Պոլսոյ ամեն նշանաւոր տեղերուն, շէնքերուն ու դիրքերուն լուսանկարներով:

Պ. Վ. Ի. Ե. շատ ճարտար է նաեւ 'ի մանրանկարի, և քայ 'ի ուրիշ զէմբերէ՝ երկու երեք անգամ վեհապատ Ինքնակալին մանրանկար զէմբը գծած է գովութեամբ:

Կընդհանր խօսքերն իսկ, վերջին անգամ մըն ալ, յայտնելով մեր ուրախութիւնը՝ միանգամայն խրախուսալով իրենց ազգասիրութեանը, և կատարելուցներ զիրենք որ Ապտուլլահեան եղբարք անուան լուսանկարի հետ մէկտեղ միշտ պիտի յիշուի գովեստով մեր ազգին մէջ:

